

Gdańsk, dnia 11 października 2017 r.

Sygn. akt Os 2/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Elżbieta Daniluk

Członkowie : Anna Żółtańska - Figiel

Waldemar Szurkowski

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 11 października 2017 r. w Gdańsku sprawy z odwołania radcy prawnego [REDACTED] [REDACTED] od ostrzeżenia Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 31 lipca 2017 r., na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy ostrzeżenie Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 31 lipca 2017 r.,

2/ kosztami postępowania w kwocie 1.455,30 zł (słownie : jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści groszy) obciążyć radcę prawnego Aleksandra Skibickiego.

Członkowie składu

[REDACTED]
.....
[REDACTED]
.....

Przewodniczący składu

[REDACTED]
.....

Uzasadnienie

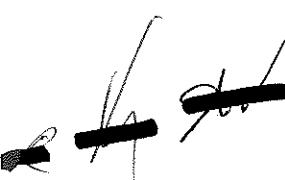
W dniu 10 czerwca 2014r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wpłynęła sygnalizacja sędziego Sądu Apelacyjnego w [REDAKTED] Wydział Cywilny (karta 3), na postępowanie radcy prawnego [REDAKTED], które w ocenie Sądu Apelacyjnego w [REDAKTED] naruszają zasady wyrażone w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. W sygnalizacji wskazano, że w Sądzie toczyła się sprawa o sygn. akt [REDAKTED] ze skargi o wznowienie postępowania. Sprawa ta została prawomocnie zakończona postanowieniem z dnia 21 grudnia 2012r. Ze względu na wartość przedmiotu sporu od orzeczenia Sądu Apelacyjnego nie przysługuje żaden środek zaskarżenia do Sądu Najwyższego. Mimo powyższego radca prawny [REDAKTED] działając jako pełnomocnik przedsiębiorcy wniósł w dniu 14 lutego 2013r. pierwsze zażalenie na powyższe orzeczenie Apelacyjnego w [REDAKTED] Wydział Cywilny, które zostało odrzucone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [REDAKTED] z dnia 27 marca 2013r. Sąd Apelacyjny, mimo braku obowiązku w tym zakresie uzasadnił swoje postanowienie, wyjaśniając podstawę prawną rozstrzygnięcia. Mimo powyższego radca prawny [REDAKTED] wniósł 8 kolejnych zażaleń.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016r. oznaczonym sygn. akt [REDAKTED] wszczął postępowanie przeciwko radcy prawnemu o przewinienie dyscyplinarne, włączył do materiału dowodowego kserokopie wydanych orzeczeń otrzymanych z Sądu Apelacyjnego w [REDAKTED], na które powoływała się sędzia w piśmie z dnia 10 czerwca 2014r. (karta 7-58). W toku dochodzenia radca prawny [REDAKTED] zeznał, że w swoich działaniach przez Sądem Apelacyjnym kierował się przeświadczeniem, że odkrył lukę prawną w przepisach kodeksu postępowania cywilnego polegającą na odstępstwie od zasady dwuinstancyjności postępowania w zakresie możliwości zażalenia postanowienia kończącego postępowanie w przedmiocie odmowy wznowienia postępowania. Radca prawny oświadczył, że nie podziela poglądu Sądu Apelacyjnego, że od wydanego w przedmiotowej sprawie postanowienia Sądu I instancji kończącego postępowanie w sprawie nie przysługuje środek zaskarżenia bowiem kodeks postępowania cywilnego nie zawiera żadnych ograniczeń co do ilości środków zaskarżenia i dopuszcza zaskarżanie każdego

W dniu 31 lipca 2017r. Dziekan Okręgowej Izby radców Prawnych w Gdańsku, działając na podstawie art. 66 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U.2016. 233 z późn. zm.) ustalając, że radca prawny [REDAKTOR] w okresie od lutego 2013r. do grudnia 2014r. będąc pełnomocnikiem jednej ze stron w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [REDAKTOR], z naruszeniem przepisów postępowania, a do tego uporczywie wnosił zażalenia na postanowienia sądu nie podlegające zaskarżeniu czym naruszył obowiązek należytej staranności i dbałości o godność zawodu radcy prawnego a tym samym dopuścił się naruszenia art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego –Załącznik do uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium KRRP z dnia 28 grudnia 2010r. i uznając, że do przedmiotowego przewinienia może być zastosowany przepis art.66 ust.1 ustawy o radcach prawnych udzielił radcy prawnemu [REDAKTOR] ostrzeżenia .

Od wskazanego ostrzeżenia Dziekana OIRP w Gdańsku, radca prawny [REDAKTOR] złożył w dniu 24 sierpnia 2017r. do Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku odwołanie wnosząc o uchylenie zaskarżonego ostrzeżenia i o uniewinnienie od zarzuconego czynu.

W uzasadnieniu odwołania radca prawny podniósł, że udzielone ostrzeżenie jest niesłuszne, bowiem swoim działaniem przed sądem nie naruszył obowiązku należytej staranności i dbałości o godność zawodu radcy prawnego. Składając liczne środki zaskarżenia, na wadliwe jego zdaniem postanowienia Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOR] nie popełnił deliktu dyscyplinarnego gdyż jego działanie nie naruszało wskazanych przepisów i mieściło się w ramach dyspozycji art. 14 ustawy o radcach prawnych, z którego wynika, że radca prawny prowadzi samodzielnie sprawy przed organami orzekającymi, dbając o należyte wykorzystanie przewidzianych przez prawo środków dla ochrony uzasadnionych interesów jednostki organizacyjnej. Tym samym radca dążył do wyjaśnienia prawdy materialnej oraz do zapewnienia ochrony zagrożonych działaniami drugiej strony praw majątkowych reprezentowanego przedsiębiorcy. Nie podziela także poglądu sądu, że od wydanego w przedmiotowej sprawie postanowienia Sądu I instancji kończącego postępowanie w sprawie nie przysługiwał środek zaskarżenia gdyż stanowi to naruszenie przepisów art. 45 ust.1, art.78 i art. 176 Konstytucji RP, którym przysługuje prymat nad przepisami kodeksu postępowania cywilnego. Jego zdaniem postępowanie ze skargi o wznowienie postępowania jest postępowaniem dwuinstancyjnym bez względu na wartość przedmiotu sporu i z żadnego przepisu prawa nie wynika, że może ono się toczyć tylko w

jednej instancji gdy wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 50.000 zł a Sąd Apelacyjny będzie w takiej sprawie sądem I instancji.

Odwołanie wniesione przez radcę prawnego zostało rozpoznane w dniu 11 października 2017r. na jawnym posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, na które Skarżący radca prawny się nie stawił, prawidłowo zawiadomiony. Radca prawny po wyznaczeniu terminu posiedzenia i zawiadomieniu o terminie wniósł w dniu 10 października 2017r. (dzień przed posiedzeniem) o odroczenie terminu z uwagi na cykliczną obsługę prawną podmiotu w każdą środę w miejscowości oddalonej od siedziby kancelarii radcy prawnego o ponad 70 km.

Sąd wydał zarządzenie o oddaleniu wniosku o odroczenie terminu posiedzenia uznając, że niestawiennictwo radcy prawnego należycie zawiadomionego o terminie posiedzenia nie wstrzymuje rozpoznania sprawy. Stan faktyczny sprawy nie budzi żadnych wątpliwości a obecność skarżącego radcy na posiedzeniu nie była konieczna. Ponadto nie zaistniały obiektywne powody uniemożliwiające udział radcy prawnego w posiedzeniu zatem nie było konieczne odraczanie terminu tylko po to aby umożliwić mu osobiste stawiennictwo.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje :

Na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału faktycznego i dowodowego Sąd stwierdza, że sformułowane zarzuty w odwołaniu radcy prawnego od ostrzeżenia dziekańskiego nie zasługują na ich uwzględnienie .

W ostrzeżeniu udzielonym, w dniu 31 lipca 2017r. Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku uznał radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winnego naruszenia art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego –Załącznik do uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium KRRP z dnia 28 grudnia 2010r. , zamiast za winnego naruszenia art. 1 i art.30 powołanego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego .Uzasadnienie ostrzeżenia wskazuje ,że radca prawny naruszył przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego powołane w komparycji ostrzeżenia.

Naruszenie przez radcę prawnego obowiązku należytej staranności i dbałości o godność zawodu radcy prawnego na gruncie ustalonego stanu faktycznego i prawnego jest oczywiste. Skarżący radca prawny uporczywie składał zażalenia na prawomocne i nie podlegające zaskarżeniu orzeczenia sądowe. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w [REDAKTOWANE] Wydział Cywilny w uzasadnieniu postanowienia odrzucającego zażalenie o sygn. akt [REDAKTOWANE]

[REDAKCYJNA] z dnia 27 marca 2013r. , zgodnie z art. 394 (1) § 2 kpc w sprawach , w których przysługuje skarga kasacyjna ,zażalenie przysługuje także na postanowienia sądu II instancji kończące postępowanie w sprawie , za wyjątkiem postanowień , o których mowa w art. 398(1) kpc i postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu I instancji. W okolicznościach niniejszej wywiedzione przez radcę prawnego zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne z uwagi na niewypełnienie warunku kasacyjności sprawy (niewystarczająca dla wniesienia kasacji wartość przedmiotu sporu).

Wnoszenie zatem zażaleń na kolejne (łącznie 13) postanowienia Sądu Apelacyjnego odrzucające zażalenia należy uznać ,za działanie niezgodne z zasadą należytej staranności , nacechowane uporczywością, nie merytoryczne i naruszające przepisy postępowania cywilnego .

Mając powyższe na uwadze Sąd utrzymał w mocy zaskarżone ostrzeżenie Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku i orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego orzeczono na podstawie art. 70(6) ust. 2 ustawy o radcach prawnych. Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd wziął pod uwagę koszty związane z posiedzeniem Sądu w łącznej kwocie 1400 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) oraz koszty doręczeń pism w rozpoznawanej sprawie w kwocie 55,30 zł (pięćdziesiąt pięć złotych) co daje w łącznie kwotę 1.455,30 zł (jeden tysiąc czterysta pięćset pięćdziesiąt pięć złotych).

POUCZENIE:

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie – art. 66 ust.4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2016.233 z późn.zm).

Przewodniczący:

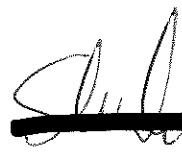

Elżbieta Daniluk

Sędziowie:

Anna Żółtańska-Figiel

Waldemar Szurkowski